

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔/๒๕๔๔

ประธานวุฒิสภา	ผู้ร้อง
นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ ที่ ๑	ผู้ถูกร้อง
นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ ที่ ๒	
นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ ที่ ๓	
คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ ที่ ๔	
นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ที่ ๕	
หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร ที่ ๖	
นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ที่ ๗	
นายไชยา สะสมทรัพย์ ที่ ๘	
นายวัฒนา อศวเหม ที่ ๙	
นายรักษ์ ตันติสุนทร ที่ ๑๐	

รธน. มาตรา ๒๐๘ และมาตรา ๒๑๖ วรรคหนึ่ง (๖)

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๘ กำหนดห้ามรัฐมนตรีดำรงตำแหน่งในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน และมาตรา ๒๑๖ วรรคหนึ่ง (๖) กำหนดให้ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อกระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๒๐๘

เมื่อปรากฏว่าบริษัทที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ และที่ ๕ เป็นกรรมการบริษัท มิได้ประกอบธุรกิจหรือดำเนินกิจการใด ๆ ไม่อยู่ในวิสัยที่จะอาศัยเหตุเพื่อกระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๒๐๘ ได้ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๗ และที่ ๘ ลาออกจากกรรมการเป็นกรรมการบริษัทก่อนเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ผู้ถูกร้องที่ ๖ ลาออกจากกรรมการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการและกรรมการบริษัท และไม่ทราบเรื่องของบริษัทแต่งตั้งผู้ถูกร้องเข้าเป็นกรรมการอีกภายหลังจากหมดวาระการดำรงตำแหน่ง และผู้ถูกร้องที่ ๙ ลาออกจากหุ้นส่วนผู้จัดการก่อนเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ส่วนผู้ถูกร้องที่ ๑๐ เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัดที่ไม่มีอำนาจบริหารหรือจัดการห้างหุ้นส่วน เมื่อฟังได้ว่าผู้ถูกร้องทั้งสิบมิได้กระทำการอันต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๘ ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ร้องทั้งสิบจึงไม่สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามมาตรา ๒๑๖ วรรคหนึ่ง (๖)

ย่อโดย นายสิริวิช สุรนินวงศ์
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นายศรชัย อำนวย
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๘

นางศรัณยา วีระกรพานิช
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๓

นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ